

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og

samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er

det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. “Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin,” sagde Zepp-LaRouche, “og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist.”

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump

sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et treparts-møde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange britere lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køerne af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitæt ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur

og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 massemøder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« præsenteret på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Advarsler om krak af virksomhedsgæld tager til; aktier og obligationer falder

Den 20. november (EIRNS) – En række af advarsler om et 'blowout' af markedet for gearede virksomhedslån på \$3.5 billioner kommer samtidig med en tiltagende nedgang på aktiemarkederne internationalt, og med en kraftigt faldende økonomisk vækst i hele Europa og De Forenede Stater.

De meget højtlydende advarsler begyndte med årsrapporten udgivet af Bank of International Settlements i juli. Den blev fulgt op af Bank of England i oktober – på et tidspunkt hvor dens direktør, Mark Carney, igen advarede om, at en "hård Brexit" for alvor kunne destabilisere de finansielle derivatmarkeder – og derefter IMF's tydelige advarsel på "IMF-bloggen" den 12. november om en forværring på markederne for virksomhedsobligationer. Senator Elizabeth Warren skrev den 14. november til de fem vigtigste amerikanske bankregulatorer: "Jeg er bekymret over, at markederne for de store gearede virksomhedslån udviser mange af de samme karakteristika som 'subprime' realkreditmarkedet før 2008." Og Janet Yellen, den tidligere formand for Federal Reserve, gav d. 25. oktober et interview til *Financial Times*, hvor hun pegede på en "kæmpestor forringelse" i udlånsstandarder på de gearede lånemarkeder. Hun advarede om, at disse lån snart kunne forårsage konkurser for et stort antal virksomheder, og derved forvandle en økonomisk nedtur til noget meget værre. Hun sagde, at "belært af krisen i 2008 må man indse: Det er ikke bare et spørgsmål om hvad banker gør i retning af at skade sig selv; det er det de gør, der kan skabe risici for hele det finansielle system."

Uagtet at der er blevet udstedt for 1,5 billioner \$ i gearede virksomhedslån i 2017-18, og markedet i USA er steget brat til 1,3 billioner \$, har [de nuværende] amerikanske regulatorer ingenting sagt om dette. Men siden 1. oktober er renten på markederne for 'dårlig gæld' (gearede lån, uønskede obligationer) omsider begyndt at bevæge sig opad. Den gennemsnitlige rente i Bloomberg Barclays 'U.S. Corporate High Yield Total Return Index' er steget fra 6,2% til 7,2% i løbet af 45 dage. De lavere klasser af dårlig gæld, som "CCC", er i gennemsnit steget fra 8,8% til 10,8% i samme periode.

Det betyder, at de midler, der forlader de transatlantiske aktiemarkeder i takt med at de falder, ikke går ind på obligationsmarkederne, men går til finansielt

set "sikre nødhavne" på det store amerikanske finansmarked – og der er renten faldet næsten 0,25% på en måned. Faldende aktieværdier bliver anført af FAANG (Facebook, Apple, Amazon, Netflix, Google) teknologiaktier, på trods af at disse virksomheder tilbagekøber deres egne aktier i rekordfart, 115 milliarder dollars fra januar til september for disse fem alene.

Bag dette begyndende krak har den underliggende amerikanske økonomi nu sluttet sig til den europæiske med hensyn til opbremsning. Den amerikanske industriproduktion, der voksede med 0,4%/måned i juni, er faldet 4 måneder i træk, til 0,1% vækst i oktober. Amerikanske reallønninger faldt igen i oktober. For produktions- og ikke-tilsynsførende arbejdere, faldt både den gennemsnitlige timeløn og de gennemsnitlige ugelønninger reelt med 0,1% i oktober. Også boligbyggeriet flopper; bygning af enfamiliehuse er i oktober faldet i tre på hinanden følgende måneder i lighed med udstedelse af byggetilladelser. Salget af enfamiliehuse har også været faldende igennem efteråret. En årrække med 5,5-6,0% inflation i boligpriser og 2-3% lønstigning har skabt et "overkommelighedsproblem", som med en realkreditrente, der pludseligt ligger på 5%, er blevet til en "overkommelighedskrise".

Verden er omskiftelig og farlig – de helt rigtige betingelser for at have held med et mirakel!

Den 13. november (EIRNS) – Meget i verden er omskifteligt og meget farligt. Men ved at se tingene ovenfra og ikke låse sig fast til et sted eller et problem kan vi se, at der eksisterer betingelser for at gribe ind på en måde, der vil resultere i et mirakel og tilvejebringe en ny fase af fremskridt for menneskeheden. Det, der kræves, er at lederne af de store magter – USA, Kina, Rusland, Indien med flere – indleder en dialog for at skabe et nyt finansielt system fokuseret på udvikling; et »Nyt Bretton Woods«, og at nationerne træffer nationale foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

Den positive dynamik for udvikling er meget tydelig i Asien i denne uge, hvor næsten 16 statsoverhoveder samles til gruppe- og udenrigspolitiske møder, der er centreret om Asean-møderne i Singapore fra i dag til torsdag; topmødet i

Østasien finder sted 14.-15. november; derefter følger Apec »Economic Leaders Week« 12.-18. november i Papua Ny Guinea. Til stede i Singapore er præsidenter eller statsministre fra Rusland, Kina, Indien, Sydkorea, Japan, Indonesien, Malaysia, Australien, New Zealand og mange flere. Den kinesiske premierminister Li Keqiang mødtes i dag med forretningsledere i Singapore. Adspurgt om forholdet mellem USA og Kina sagde Li, at »så længe vi opretholder jævnbyrdighed i forhandlingerne omkring vores uoverensstemmelser og forskelle og udvider de fælles interesser og fordele, vil dette gavne begge lande og verden.«

På torsdag holder præsident Xi Jinping hovedtalen til Apecs administrerende direktører på mødet i Port Moresby, Papua Ny Guineas hovedstad. Xis besøg omfatter også særlige møder med lederne fra Papua Ny Guinea, med det overordnede formål at fremme den Maritime Silkevej til Stillehavsøerne. Fra den 15.-21. november tager Xis tur ham fra Papua Ny Guinea til Brunei, og derfra til Filippinerne. Hans sidste stop er ved et af de nye fælles projekter mellem Kina og Filippinerne, en fabrik, der primært skal producere magnettog til det asiatiske marked.

Disse positive begivenheder i Asien udstiller, hvor billig den franske præsident Emmanuel Macron må være, for at have gennemtvunget en dagsorden ved mindehøjtideligheden i Paris af Første Verdenskrigs våbenhvile den 11. november, som gjorde det umuligt for præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin og andre verdensledere at mødes og drøfte strategiske spørgsmål om fred og sikkerhed, der potentielt kunne bevæge verden i en positiv retning.

Trump udsendte flere forskellige tweets i dag om »Emmanuel«, f.eks. »Problemet er, at Emmanuel lider af en meget lav vælgertilslutning i Frankrig, 26%, og en arbejdsløshed på næsten 10%...« Trump konkluderede: »Make France Great Again!« Om mindre end to og en halv uge får Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping en vigtig mulighed for at tale sammen på G20-topmødet d. 30. nov.-1. dec. i Buenos Aires om potentiel diplomati mod et nyt paradigme for økonomisk udvikling og fred. Det er afgørende hurtigt at udvide og uddybe den internationale kreds, der bakker op om et »Nyt Bretton Woods« på tidspunktet for dette møde. (Det skal bemærkes, at den kinesiske vicepremiereminister Liu He siges at have uformelle samtaler med amerikanske embedsmænd fra handelsministeriet nogen tid før G20.)

I den forbindelse udsender LaRouchePAC i løbet af de næste to uger en række korte, animerede info-grafikker for at fremme folks forståelse af, hvordan det nuværende transatlantiske »britiske frihandelssystem« er farligt og døende; og hvad der kræves for at indføre et »Nyt Bretton Woods«-system. For eksempel: Global valutahandel er steget til over 5 billioner dollars om dagen, men hvor meget af denne handel med valutaer bruges til fysisk økonomisk aktivitet? Kun

2%! Resten, 98%, er rent spekulativt spil. Et andet, mere positivt eksempel: Grunden til at faste valutakurser er vigtige for at skabe stabile betingelser for langsigtede internationale investeringer.

At nå ud til folk i USA er helt afgørende, da der er et stort tomrum i det politiske indhold, der er mere akut siden midtvejsvalget, idet flere begynder udelukkende at tænke »hvordan vindes i 2020!« I drøftelserne herom med amerikanske kolleger i dag understregede Schiller Instituttes internationale formand Helga Zepp-LaRouche vigtigheden af, hvad hun kaldte »her og nu'et«. Hun anbefalede at tale til folk fra et standpunkt, der ligger uden for partipolitik, ikke blot ved at tale tværpolitisk, men ved at præsentere »hele pakken« af, hvad der skal gøres. Gør det klart, hvad gennemførelsen af »LaRouches Fire Love« indebærer. Afslør det døende Wall Street / London-systems rådne karakter.

Zepp-LaRouche tilføjede: »Dette er ikke et tidløst spørgsmål« om, hvad menneskeheden skal gøre. På et hvilket som helst tidspunkt kan den forestående økonomiske krise bryde ud med dødbringende kaos som konsekvens. Derudover diskuterer alle slags gale krigshøge udviklingen af nye amerikanske våben ud fra det standpunkt, at man skal forberede sig til krig med Kina og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche taler den kommende weekend til den ugentlige Manhattan Dialog den 17. november med live video transmission. Denne efterfølges søndag den 18. november af en koncert i anledning af Friedrich Schillers fødselsdagsfest med Schiller Institutts NYC kor og orkester, der opfører Beethovens Fantasi for klaver, kor og orkester og hans Messe i C-dur under overskriften: »Genforen USA ... med Beethoven!«

[Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil](#)

2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier
Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina

23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et “stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt ‘fuldt moderniseret land’”, og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en “smuk verden” hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en “dårlig uendelighed”, hvor løsningen for

mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsen-tanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitæt, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fænget i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrlicke fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellær rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste babyskridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige

forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

Europæisk bankskandale: Massive skatteunddragelser for 410 mia. kr. Glass-Steagall ville have forhindret det.

Den 23. oktober (EIRNS) – En enorm skandale med store europæiske "universal-bankers" skatteunddragelse og tyveri af skatteindtægter kommer gradvist til offentlighedens kendskab i hele Europa, efter at være blevet et stort spørgsmål i Danmark .

Skandalen med den mærkelige benævnelse "Cum / Ex" illustrerer grafisk, hvordan EU og Europa Kommissionen arbejder for de store banker, og imod landene og deres befolkninger. I dette tilfælde har banktilsynsmyndigheder i de ledende EU-nationer set til, at der begås en særdeles kostbar bank-kriminalitet i mange hundrede varianter over mere end et årti, og har ikke engang informeret myndighederne i nabolandene. Kriminaliteten er således fortsat og har bredt sig. Den skønnedes allerede ved udgangen af 2017 at have kostet europæiske regeringer minimum 410 mia. kr. siden 2005 – deraf 240 mia. kr. alene i Tyskland – i tabte

skatteindtægter og tyveri af skatindtægter gennem svigagtige skatterabatter,

En opdeling af bankerne med en Glass-Steagall-lov ville *til enhver tid* have forhindret det. Nu søger Den Europæiske Centralbanks 'Fælles Afviklingsmekanisme' (Single Resolution Mechanism) at forbyde en Glass-Steagall-bankopdeling for de 19 eurolande i EU.

En "Cum/ Ex" taktik- eller udbytte-arbitrage – er en ordning, i hvilken finansielle midler af forskellig slags bruges til at opkøbe aktier, 24 timer eller mindre *før* der udbetales udbytte på disse aktier; ved mellemkomst af aktiesælgere der 'går kort', finder leveringen af de købte aktier sted kun 24 timer (eller mindre) *efter* udbyttet er betalt. Aktiebeholdningen før udbetaling kaldes "cum" (fra latin "med") – med ret til udbyttebetaling; efter udbetalingsdagen er det "ex," "uden" udbytte. Aktiesælgeren, der som 'short-seller' "går kort" hen over selve udbytte-dagen, besidder teknisk set ikke aktiebeholdningen på udbyttedagen, og skal så ikke beskattes, men modtager et skatte-betalings-certifikat fra et clearinghouse, hvis trinene i ordningen ellers er timet præcist (og det er de). Dette certifikat berettiger til refusion af skat på kapitalgevinst, en skat, som ingen har betalt!

Køber modtager aktieleveringen efter udbytte-dagen, og modtager et delvis "kompenserende udbytte" (minus kapitalgevinstkatten) fra clearingbanken af det selskab, hvis aktier giver udbytte, alt imens der ikke betales nogen skat, og til trods for, at aktien ikke har været ejet i udbytteåret. Ved på sofistikeret vis at indskyde flere 'kort-salg' mellem salg og køb, kan de samme midler få skatten refunderet mange gange. Investeringsvirksomheder, ledet af tidligere store bankhandlere, sørger for den præcise sekvens af handlerne. Komplekse derivater bruges til at fordele super-profitten mellem spillerne – først og fremmest bankerne.

Hvem driver investeringsvirksomhederne, der foretager Cum / Ex-transaktioner? Tidligere værdipapirhandlere fra de store banker. Hvem låner dem pengene til at foretage *masse*-opkøb af aktier hen over dagen for udbyttebetaling, for så at skumme hundredvis af millioner på en enkelt ordning? De store banker. Hvem er de kort-sælgere, der kommer imellem? De samme banker, i hvert fald indtil 2015-16, da tingene endelig blev – om ikke hede – så lidt varme; siden da låner bankerne i stedet pengene ud til specielle afdelinger i investeringsbanker, der så fungerer som kort-sælgere. Korrupte advokatfirmaer, normalt britiske, er bragt ind for at give "juridiske ekspertudtalelser", om, at disse ordninger – givet de forskellige synspunkter blandt forskellige regulatorer – måske ikke er *helt* ulovlige.

Denne massive bankkriminalitet, som nu endelig igennem det sidste år er blevet retsforfulgt af den offentlige anklagers kontorer i Köln, Düsseldorf og Hannover i Tyskland, er blevet ledet af handelsplatforme og investeringsafdelinger indenfor Santander, Deutsche Bank, HSBC, Morgan Stanley og Goldman Sachs (som angiveligt forlod ordningerne efter udbytte-sæsonen 2015) og Macquarie Bank Ltd. Forbrydelserne går tilbage til årtusindskiftet, og blev først udført med midler fra den gode gamle britiske eurozone-udpost i Dublin. Forbrydelserne kunne ikke begås uden disse bankers kredit til massive køb af aktier, eller funktion som – eller leverandør af – aktiernes 'kort-sælgere', for at få ordningerne til at fungere.

Var universal-bankerne blevet brudt op med Glass-Steagall loven, kunne de simpelthen ikke ydet givet disse 'services' til de fonde, der skaber og uddeler super-profitterne.

Hundredvis af sådanne ordninger undersøges nu af statsanklagere i Tyskland, og involverer "snesevis af banker."

Langt nede i sin rapport kom Deutsche Welle frem til en vigtig pointe: Tysklands 'BaFin'- regulator og finansministerium (BFM) kendte i årevis til disse ordninger. "Tyskland siges at have informeret sine europæiske naboer om cum/ex-transaktionerne gennem en OECD database, og det alene i 2015, selvom finansministeriet har kendt til det siden 2002. "BFM erklærede ikke engang ordningerne for ulovlige før 2016! Forbrydelserne fortsætter i dag.

Og husk på: Det er disse embedsmænd, der beordrede grækerne til at "betale deres skatter "i 2015; og hvem er det, der nu forsøger at beordre Italien til at hæve sine skatter?

[To uger før USA's valg nærmer verden sig bristepunktet](#)

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) – Vi er nu to uger inden USA's midtvejsvalg, som uanset udfaldet vil være et brud med verdens anliggender. Samtidig er det finansielle system, der er centreret i Wall Street og City of London, ved at bryde sammen, mens den britiske geopolitiske kreds afsindigt presser den internationale konfrontation mod total krig, og lige så vanvittigt kræver at industrisamfundet fjernes fra planeten, i et CO2-grønt vanvid.

Afhængig af resultatet af valget den 6. november, er præsident Donald Trump enten frigjort til at indfri sine kampagneløfter om økonomisk forbedring og anstændige forbindelser med Rusland, Kina og andre stormagter, eller vi står over for en række forskellige problemer. Der er helt sikkert et nyt paradigme for internationale udviklingsforbindelser på vej, men dette er endnu ikke konsolideret. Vores situation i USA's valg er præciseret i den nye LaRouchePAC-erklæring, som er i omløb, der blev offentliggjort den 19. oktober med titlen "Midtvejsvalget 2018 er menneskehedens store chance; svigt ikke på grund af en flok tosser, som George Soros betaler for", med underoverskriften: "6. november 2018: Den sidste store chance for hele menneskeheden?"

Hvis du hæver dig over løgnene og hysteriet i de amerikanske medier lige nu om præsidenten, bliver billedet mere klart; at de vælgere der stemte for Trump i 2016 stadig ikke ønsker mere af den politik, som de afviste ved valget. I 2016 stemte de imod Bush/Obamas "London"-krige i Irak og Afghanistan, der kostede liv, lemmer og håb. De stemte imod frihandelens, økonomiske vanskeligheder. De stemte imod Hillary Clintons/Wall Streets dobbeltspil og arrogance i at føre en ødelæggende politik. Se for eksempel på yngre veteraner og deres familier. Siden 2003 er omkring 2,77 millioner amerikanske militærmænd og kvinder blevet udsendt til Irak og Afghanistan, hvoraf 977.000 har udført deres pligt to gange, og mange endnu flere. Anslået 20 veteraner dør hver dag som følge af selvmord, ifølge nationale undersøgelser. Samtidig er udpegede asiatiske lande er blevet ødelagt.

Selv mens de internationale medier fortsætter med at lyve om, at "præsident Trump er isoleret", dukker titusindvis af vælgere op til Trumps valgstævner i delstaterne. I Texas ansøgte over 100.000 mennesker om at deltage i Trumps arrangement i Houston i aftes, så der måtte reserveres et større sted, men alligevel måtte arrangørerne ty til improviseret dækning på parkeringspladsen med gigantiske skærme. Folk begyndte at stille sig i kø natten før; klokken 9:00 i morges ventede ca. 8.000 mennesker. Tilhængere er kommet så langt fra som Pennsylvania og Ohio, udover folk fra de nærliggende stater i Louisiana, Oklahoma og New Mexico.

Den uafhængige, LaRouche PAC-godkendte kandidat til kongressen (9. cd) i Houston, Kesha Rogers, hvor hun er oppe imod rigsretssags-fanatiker Rep. Al Green, er på forkant i valgkampen, og distribuerer tusindvis af foldere til publikum for at levere det politiske indhold til støtte for Trump i valget. Under kørslen her til morgen hang et stort banner over en af motorvejene: "Kongreskandidat Kesha Rogers hilser præsident Trump velkommen – Fyr rigsretssags-Al Green!"

Opgaven i Houston, i hele USA og rundt om i verden, er at få folk til at tænke på et højere niveau, det vil sige, hvad der er behov for om 100 år og mere fra nu. Dette indebærer erkendelsen af, at det gamle britiske imperiale system er i sammenbrud; og det indebærer at forstå og handle på principper for fremtiden. Dette blev præciseret af LaRouche PAC's videnskabelige medarbejder Megan Beets i en præsentation den 20. oktober, "Verden behøver flere mennesker", til den ugentlige Manhattan Project town Hall-dialog, der blev offentliggjort på LaRouche PAC's hjemmeside.

Beets afsluttede sin åbningstale: "Nu er det er virkelig vores job, med potentialet for dette kommende nye paradigme, med dette imperium så afsløret, af [CO2] svindel med det de har fremført, og afvist af flertallet af menneskeheden på dette tidspunkt; har vi ikke kun potentialet, men det reelle ansvar for at danne et nyt paradigme for menneskehedens fremskridt. Og det betyder, at vi skal skabe potentialet for adskillige genier. Og det betyder, at vi skal skabe betingelserne nu; for at disse genier kan realiseres. Vi er nødt til at stoppe denne anti-menneske, anti-befolkningspolitik, vi må afvise det, og vi må få USA til at tilslutte sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ – og mere end det, den større vision, som LaRouche har haft i årtier nu, for en reel, global renæssance, den reelle forening af menneskeheden omkring en fælles mission for vores fælles fremskridt."

[Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg](#)

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny "stor depression". Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF’s administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en bankerot organisation”, og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. “Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem”, bemærkede Zepp-LaRouche. “Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning.”

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med “bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter.” Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. “Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres

partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien ”

Virkeligheden er, at der “lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberale politik” observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk “jordskælv” er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi “krisen er over os nu”.

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især “en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik,” forklarede Zepp-LaRouche. “Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitæt, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

[POLITISK ORIENTERING den 6. september 2018:](#)

[53 afrikanske lande kommer til Beijing for at samarbejde med Kina om at bygge fremtiden.](#)

[Se også 2. del.: diskussion. Klik her.](#)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del, diskussion:

Lyd:

[Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden](#)

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: [via vores butik](#)

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

“Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:
Skriv under! Appel for et nyt Bretton
Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland, Kina og
Indien må handle!

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Skriv under!: Appel for et Nyt

Bretton Woods kreditsystem; Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

POLITISK ORIENTERING den 23. august 2018: Trump og USA må sammen med Kina, Rusland og Indien etablere et nyt Bretton Woods fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Stop det britiske angreb på præsidenten,

og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder" ('emerging markets' -red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forføjede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d.

17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

[Erstat 'London-dollaren' med Nyt Bretton Woods](#)

før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten."

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international 'valutakrise', der leder i retning af bølger af 'defaults' (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse 'den tyrkiske krise' maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte 'avancerede' lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: "Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ...

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med 'flydende satser': Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons 'offshores' gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-'kreditsystem' betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte "til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder."

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist

forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: "Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det."

[LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods:](#) [På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard](#)

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkurssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være afgørende for, om der

enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Tyrkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiell arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiell arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk –red.) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skudermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsatningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang, og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget undefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termonuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suverænitæt, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium er stadig den civiliserede verdens fjende nr. 1

Jason Ross: Ingen forstår briterne bedre end Lyndon LaRouche. Alt imens Storbritannien ikke længere hersker over havene eller verden med skibe, fly og imperiehære, så inficerer deres måde at tænke på kulturer i hele verden og former den måde, hvorpå folk analyserer og opfatter virkeligheden. Storbritannien udøver også magtfuld kontrol over verdens finanssystem gennem City of London og deres indflydelse over Wall Street. De har haft utrolig succes med at bondefange vore eliter til at være overbevist om, at amerikansk råstyrke med britisk hjerne bør kontrollere verden.

Men, hvor mange flere amerikanske liv skal ofres, og hvor mange flere ofre for unødvendige, geopolitiske krige skal dø og lide i hele verden på vegne af britiske, geopolitiske strategier, før vi udrydder dette barbariske system?

Lad os lytte til LaRouche:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej',

står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om

Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

POLITISK ORIENTERING den 27. december 2017:

Vil Trumps tale til nationen 30. januar 2018 indlede en ny æra?

Video:

Lyd:

Britiske aktiver kræver krig for at stoppe Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af *Newsweeks* julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod

præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om, at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«, sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

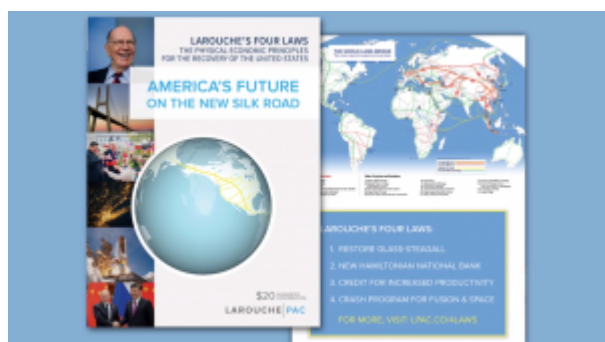
Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til »konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontra-taber-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie

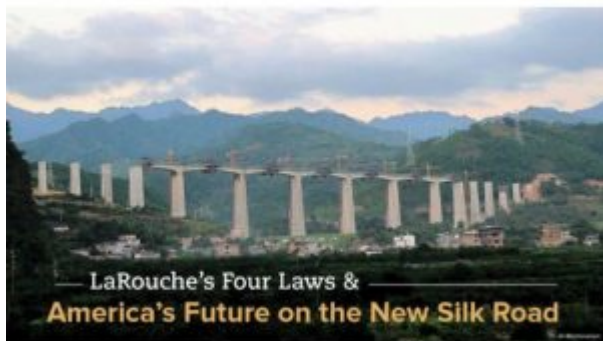
marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gældsdiktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)). [1] Befolkningen er vred og søger direction. Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direction og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

[1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

og video, ['En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love'](#);

fuldt dansk udskrift.

[Udsigten til nye økonomiske bånd mellem Kina og USA i en 'Ny Æra' får London-slænget til at gå amok](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold, der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets

indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29 amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier, der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande, samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturrelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross

har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[Trumps udfordring i Asien er hans økonomi derhjemme;](#) [Kinas Bælte & Vej tilbyder vejen til en løsning](#)

Sidste nyt: 5. nov., 2017: Et forsøg på at køre præsident Donald Trumps forestående møder med Kinas præsident Xi, Ruslands præsident Putin og andre ledere, af sporet, blev søndag lanceret i tyske og britiske medier. Disse medier rapporterer, at handelsminister Wilbur Ross, der ledsager præsidenten til Asien, er under russisk indflydelse, baseret på en indirekte investering i et shippingfirma på Marshall-øerne. Den underliggende rapport er tydeligvis blevet udarbejdet forud for rejsen og er udkommet fra International Consortium of Investigative Journalists.

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. nov., 2017 – Præsident Donald Trump blev den 4. nov. hårdt presset af interviewer fra Fox News, Laura Ingraham, om krav om strategisk adgang til Kinas finansielle markeder, store handelskoncessioner,

bekendelser om at »stjæle intellektuel ejendom«, og så videre, og så videre, når han skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping. Det skal især bemærkes, at Trump svarede, at han *ikke* tog til Asien for at stille disse krav, fordi hans store interesse ligger i at løse atomvåbenkrisen omkring Nordkorea, og fordi han har en særdeles god arbejdsrelation med præsident Xi.

I nattens løb den 4. nov., mens han fløj fra Hawaii til Japan, bekræftede præsident Trump, at han skal have et tredje møde med den russiske præsident Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Præcis, som han har gjort, siden før han blev valgt, trodser Trump atter Londons og Wall Streets politik med hensyn til Kina og Rusland, og det er grunden til, at disse kræfter fortsat indsætter den juridiske morder, Robert Mueller, og britisk efterretning, til at forsøge at tvinge præsidenten ud af embedet.

Tidligere chef for Goldman Sachs og tidligere finansminister Hank Paulson repræsenterede Wall Street og City of London i en kronik i *Washington Post* søndag, hvor han krævede, at, med Xi, »burde Trump være strategisk og insisterende mht. at forsvare Amerikas industrier i fremtiden, i særdeleshed inden for finansielle tjenesteydelser«, og burde insistere på, at Kinas finansmarkeder åbner op for investeringsbank-/hedgefund-modellen. Samme dag udløste Londonavisen *Times* et langt angreb på Putin og Trump, og som hævdede, at det »endelig står fuldstændig klart«, at både Brexit og valget af Trump var indbydes forbundne resultater af den samme, onde indflydelse fra »Putins venner«. (Dette er utvivlsomt også kilden til de transatlantiske økonomiers 10 år lange stagnation!)

Trump's afgørende opposition mod disse 'Rumleskaft-lignende' imperietiltag betyder, at der er et enormt potentiale for »win-win«-samarbejde som resultat af denne Asien-rejse.

Men den virkelige udfordring for Trump er at forstå, hvor stort, behovet for USA's økonomi – for slet ikke at tale om Europas – er for fordelene ved at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, og for at forfølge et nyt paradigme for gensidigt fordelagtige, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige gennembrud.

Trump tog til Asien, mens han pralede med USA's aktiemarkeder og »2 million nye jobs«; men Amerikas arbejderes reelle lønninger falder fortsat, 90 % af disse jobs er ikke produktive; og den amerikanske arbejdsstyrke holdes i en nedgangstilstand pga. den eksploderende epidemi af narko- og alkoholafhængighed, affødt af afindustrialiseringen.

Og, i kølvandet på de mange katastrofer med orkaner og brande, fremkommer der nu krav om omgående byggeri af ny infrastruktur til beskyttelse af befolkningen, og som løber op i hundreder af milliarder af dollar i investeringer, der er nødvendige *nu*. Dette er, bortset fra at være nødvendigt for at redde liv og bevare økonomisk produktivitet, det enkeltstående område, hvorfra produktiv, vellønnet beskæftigelse vil komme.

Dette var Trumps valgsignatur, som hidtil ikke er blevet initieret. Den eneste, nye infrastruktur, der foreløbig er blevet lanceret i de orkanramte områder i USA, er en ny kystpipeline i Texas, som finansieres af PowerChina. Linjerne af økonomisk innovation, som Wall Street hævder, Trump må tvinge ned i halsen på Kina, bliver allerede hurtigst forfulgt i Kina, takket være præsident Xi.

Den enkeltstående vej til det, Trump førte kampagne for, er igennem en genindførelse af Glass/Steagall og en nationalbank efter Hamiltons principper således, som det er skitseret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og gennem at USA tilslutter sig »Bælte & Vej«-politikken.

Dette er værd at kæmpe for; det inkluderer at lukke Muellers heksejagt ned sådan, som medlemmer af USA's Kongres er begyndt at kræve.

Foto: Præsident Donald J. Trump holder tale på Yokota Flybase, Japan, 5. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[Kinas Kommunistiske Partis Nationalkongres åbner onsdag, og dernæst rejser Trump til Kina; Det Nye Paradigme er muligt og presserende nødvendigt](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. okt., 2017 – Der er gået fem år, siden Xi Jinping blev partiformand og præsident for Kina under Kinas Kommunistiske Partis sidste Nationalkongres i 2012. Den transformation, der, som et resultat af Bælte & Vej Initiativet har fundet sted i dette korte tidsrum, ikke alene internt i Kina, men også internationalt, er verdenshistorisk og betagende. Det Nye

Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået i løbet af de seneste halvtreds år – for en verden fri af krig, og fri af fattigdom, hvor alle borgere i verden kan deltage i skabelsen af hans eller hendes egen, og hele menneskeheden, fremtid – dette Nye Paradigme opleves nu i Kina og bliver spredt til hele verden gennem den Nye Silkevej.

Tuo Zhen, talsmand for Kinas Kommunistiske Parti, sagde på en pressekonference i dag, at Bælte & Vej Initiativet nu er blevet inkorporeret i flere FN-dokumenter, at, »mellem 2013 og 2016, har kinesiske selskaber investeret omkring \$560 mia. i udlandet, betalt over \$100 mia. i forskellige former for skat til værtslandene, og skabt millioner af jobs for lokalsamfundene«. Han sagde, at investeringerne har været med til, at modtagerlandene har kunnet »transformere deres resurser og arbejdskraft til fordel for udvikling«, og at »Kina har udviklet partnerskaber af forskellig art med omkring 100 lande, regioner og regionale organisationer. Kinas venskabskreds udvides dag for dag«.

Præsident Trump anser sig selv for at tilhøre denne voksende venskabskreds, men det haster med, at han benytter chancen med sit besøg i Kina om to uger til fuldt og helt at integrere USA's økonomi i Bælte & Vej, både for, at amerikansk industri kan deltage i og drage fordel af de massive udviklingsprojekter i hele verden, og ligeledes for, at Kinas enorme beholdning af amerikanske statsobligationer kan få lov til at deltage som kredit til genopbygning af den tidligere amerikanske, industrielle og videnskabelige storhed. LaRouches begreb om en nationalbank til udvikling, efter Hamiltons principper, og som er én af LaRouches Fire Love, er blevet entusiastisk modtaget af ledende kinesiske og japanske økonomer under diskussioner med EIR, som et middel til at anbringe deres enorme reserver af amerikanske statsobligationer i nyttige, produktive investeringer, og som atter vil gøre USA til en partner i global udvikling, som det var i FDR's og JFK's æra.

Londons og Wall Streets herrer, der forsøger at bevare deres bankerotte derivatbeholdninger, er desperate for at standse præsident Trump i at tilslutte sig det Nye Paradigme. I løbet af de seneste dage har BBC, City of Londons *The Economist*, *Wall Street Journal* og *Washington Post* alle publiceret vilde udfald mod Xi Jinping (den nye Mao, diktatoren, den nye Stalin, storinkvisitoren, osv.), med det formål at forgifte præsidentens besøg i Kina. Ligesom med Russiagate-hysteriet fra samme kilde, lader det amerikanske folk sig ikke længere så let snyde.

Under en konferencsamtale med sine medarbejdere i dag sagde Helga Zepp-LaRouche, mht. dette svangre øjeblik i historien:

»Vi bryder igennem på mange niveauer. Det er måske ikke det store, bragende gennembrud, men jeg ser fremskridt på mange niveauer mht., at folk anerkender vores autoritet for at have udviklet denne vision og er villige til at konfrontere mere seriøse ideer, og især, at folk forstår, at Lyndon LaRouche var den, der forudsagde alle disse ting, med begyndelse i hans erkendelse fra 1971 af, hvad det betød, at Nixon fjernede Bretton Woods-systemet, og især, at han praktisk talt var den eneste, der identificerede, at Sovjetunionen ikke ville overleve sine politikker i 1984, hans forudsigelse i 1988 om den tyske genforening, og hans forudsigelse fra 2007 om sammenbruddet af det globale finanssystem. Jeg mener, at folk virkelig må hævde vores autoritet mht., hvem, vi er, mht. at fremlægge Lync økonomiske teori og tanker. Jeg tror, folk nu er bedre i stand til at konfrontere disse mere dybtgående begreber, som er associerede til Lyncs evne til at foretage denne form for korrekte analyser.

Så jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan vinde denne kamp på kort sigt. Vi bør være passende glade og motiverede for at overbevise folk om at komme med på vognen og tilslutte sig en helt ny æra i civilisationen; for på en eller anden måde at appellere til folks forestillingsevne – med klassisk musik, en verden uden fattigdom, en verden, der er forenet omkring ideen om én menneskehed. Jeg mener, vi kan få budskabet ud og få folk med om bord i stort tal.«

Foto: Xi Jinping aflægger rapport til Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 19. Nationalkongres på vegne af KKP's 18. Centralkomite i Folkets Store Hal i Beijing, Kinas hovedstad, 18. okt., 2017. (Xinhua/Lan Hongguang)

[Trump: Puerto Ricos gæld til Wall Street er udslettet! Nu må vi have det Nye Silkevejs-paradigme med kredit og opbygning](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 4. okt., 2017 – Præsident Donald Trump udtalte den 3. okt., mod slutningen af sit besøg i Puerto Rico, det, der forekommer at være den indlysende sandhed om situationen: Ødelæggelse har udslettet Puerto Ricos statsgæld på anslået \$72 mia., sammen med hele øens infrastrukturfundament; øens

økonomi må genopbygges for folket. Wall Street er gået amok; Præsidentens fremlæggelse af virkeligheden har stillet spørgsmålstegn ved Wall Street-systemet. [LaRouche-handleplanen](#), der blev udgivet den 31. aug. efter orkanen Harvey først gik i land, omfattende Glass-Steagall, kreditskabelse og økonomisk genopbygning, må vedtages.

Trump talte i et interview med Geraldo Rivera, der blev vist på Fox News' Hannity-show i går aftes, hvor han sagde:

»Vi må se på hele deres gældsstruktur. De skylder jo en masse penge til jeres venner på Wall Street. Og vi må udslette denne gæld ... sige farvel til den. Jeg ved ikke, om det er Goldman Sachs, men hvem så siden, det er, så kan I vinke farvel til det. Vi må gøre noget ved det. Gælden på øen var massiv ... Vi vil hjælpe dette folk.«

Dernæst tilføjede præsidenten:

»Vi vil få gang i elektriciteten igen. Det blev jo fuldstændigt udslettet. Det var ikke bare et par elmaster, der røg. Det var elværker. Det var en masse kostbart udstyr, men det var udstyr i en dårlig tilstand. Men vi vil sætte det i god stand.«

Wall Street begyndte omgående at skræppe op. Til en start begyndte Mick Mulvaney, kontoret for management og budget, at udtale sig og forsøge at neddæmpe, hvad Trump havde sagt. Mulvaney sagde til CNN: »Jeg ville ikke tage det helt bogstaveligt ...« *New York Times* var de første til at udgive det store spørgsmål i sin overskrift her til morgen, »Trump lover at udslette Puerto Ricos gæld, kan han gøre det?« Dernæst udgav *Times* version nummer to, »Det Hvide Hus nedgearer Trumps løfte om at rydde Puerto Ricos gæld«.

Men, sandheden er sandheden. Det er ikke alene hele Puerto Ricos økonomi, der er blevet ødelagt, men der er også henved 90 millioner mennesker, der – i en større eller mindre grad – lider under katastrofer i hele det mellemste breddegradsbælte tværs over de amerikanske lande, fra jordskælv i Mexico ved Stillehavet og til orkanbæltet, der strækker sig til de caribiske Leeward Islands (del af de Små Antiller), og med Golfstaterne ind imellem. I Puerto Rico er den første rednings- og nødhjælpsfase stadig i gang. Militære og civile teams arbejder maksimalt og blev i går lykønsket af Trump. Ting, der aldrig før er udført, udføres nu for at overvinde krisen, som f.eks. den øverstbefalende for Hærens Ingeniørkorps, der rapporterede, at de forsøger sig med nedkastning fra luften for at stabilisere den skadede overløbskant på Guajataca-dæmningen – en 100 år gammel jordstruktur, der er i fare.

Den sluttelige genopbygningsfase for Puerto Rico, samt den sluttelige stabiliseringsfase af responsen til katastrofen, kan ikke blot være en ekstrapolering af disse redningsoperationer. Man kan ikke køre en økonomi på dieselgeneratorer og flaskevand. Øen har brug for et jernbanenet, det første nogensinde. (Øen har hidtil kun haft en 10,7 mil (ca. 17 km) lang bybane). Kernekraftværker, de første nogensinde. Og opfyldelsen af den sydlige kystby Ponces plan om at blive »Porten til de amerikanske lande« på den globale Maritime Silkevej.

Nødvendigheden af at blive en del af Bælte & Vej Initiativet er klar. Se f.eks. på det, der nu finder sted i Haiti – lige i centrum af de amerikanske kontinenters orkan- og jordskælvszone. Kina og borgmesteren for Port-au-Prince har annonceret et multimilliarddollar-program for genopbygning af byen og dens opland, inklusive forsvarsværker mod storm, el- og vandforsyning, sikre boliger, og det hele på et nyt, produktivt niveau. Se på kontrasten til den måde, hvorpå Obama-administrationen, på vegne af Wall Street, blankt afviste forslaget om at bruge en »ingeniørkorps-fremgangsmåde« for at redde og genopbygge Haiti efter det forfærdelige jordskælv i 2010, med efterfølgende sygdom og lidelse i de forgange syv år.

Vi kan nu – efter Trumps udtalelser – forvente en optrapning af de i forvejen skandaløse angreb mod ham. Husk, hvad der ramte Bill Clinton, efter han i 1998 sagde, at verden havde brug for »en ny finansarkitektur«. Inden for tre måneder gik sagen om hans afsættelse i gang. Disse angrebs stamtavle er den samme – det døende, britiske, monetaristiske system, som det fremlægges i det nye [EIR-dossier, »Bob Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«](#), en rapport, der endelig kan bringe hele den fjendtlige operation til fald.

Vi er stolte over at annoncere, at, i denne situation, der nu er under udvikling, indvier vi, torsdag, den 5. okt. kl. 12 EDT (kl. 18 CET, dansk tid), et nyt, internationalt webcast (på engelsk) med Schiller Instituttets stifter og forkvinde, [Helga Zepp-LaRouche, om den »Nye Silkevejsånd«](#).

(Webcastet kommer her:

<http://newparadigm.schillerinstitute.com/blog/2017/10/04/new-schiller-institute-webcast/>)

Foto: Præsident Donald Trump trykker hånd med kaptajn David Guluzian, øverstbefalende officer for amfibiefartøjet USS Kearsarge under et besøg på skibet for at diskutere de igangværende operationer i Puerto Rico og de amerikanske Jomfruøer. 3. sept., 2017. (US Navy)